Ἡ ἀπομόνωσή μας
ἀπό τούς ἄλλους,
ἡ σκληρή καρδιά μας
καί ἡ ἄρνηση τῆς συγγνώμης
στόν διπλανό μας
εἶναι πρόγευση τῆς κολάσεως.
Λέγει ὁ εὐαγγελιστής
Ἰωάννης, ὅτι
«ἐκεῖνος πού δέν ἀγαπᾶ
τόν ἀδελφό του, μένει στήν
κατάσταση τοῦ θανάτου».
(Α΄, γ΄, 14)

Μέ τήν ἀγάπη πρός
τόν πλησίον γιατρεύουμε
τήν ἄρρωστη καρδιά μας,
γιατί ὁ ὅσιος Ἰσαάκ
ὁ Σύρος, γράφει:
«Ὁ ἐλεήμων εἶναι γιατρός
τῆς ψυχῆς του»!

Καί ὁ ὅσιος Θαλάσσιος λέγει:
«Ἀγωνίσου ν' ἀγαπᾶς κάθε
ἄνθρωπο, καί θά διώχνεις
ὅλα τά πάθη
ἀπό τήν καρδιά σου».

Μέ τήν ἀγάπη
θά τ' ἀλλάξουμε ὅλα!
Μέ αὐτή θά πάψει
νά ὑπάρχει ἀδικία,
ἐκμετάλλευση, καταπίεση.

Χωρίς ΑΥΤΟΝ, πού εἶναι
ἡ σαρκωμένη Ἀγάπη,
ἴσως γίνουμε ρομπότ,
ὑπεράνθρωποι, ὑπάνθρωποι,
θηρία, κτήνη,
ἀλλά ἄνθρωποι ποτέ!

ΝΑ ΑΓΑΠΑΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΓΧΩΡΕΙΤΕ Ο ΕΝΑΣ ΤΟΝ ΑΛΛΟ.

ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΑΣ ΠΡΙΝ ΣΤΑΥΡΩΘΕΙ. ΤΙΣ ΥΠΕΓΡΑΨΕ ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ: 210 92 17 513, www.eptalofos.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

«Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς»

(Ματθ. ιδ' 16)

Ἐντολή τοῦ Κυρίου
στούς μαθητές Του

Ὁ Κύριος μᾶς ὑπέδειξε πολλούς τρόπους γιά νά ἐπιτύχουμε τήν ἑνότητά μας, γιά νά ἑνωθοῦμε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ἕνας ἀπ' αὐτούς εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη.

Στούς μαθητές Του εἶπε, νά δώσουν αὐτοί στούς συγκεντρωμένους γιά νά ἀκούσουν τό κήρυγμά Του νά φᾶνε (κατά Ματθαῖον ιδ' 16). Ἐκεῖνος εὐλόγησε τούς πέντε ἄρτους καί τούς δύο ἰχθεῖς καί ἔφαγαν καί ἐχορτάσθησαν πέντε χιλιάδες ἄνδρες μέ τίς γυναῖκες καί τά παιδιά τους.

Ἔχοντας αὐτή τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου ὑπ' ὄψιν του ὁ ἀπόστολος Παῦλος διατύπωσε τόν πνευματικό νόμο πού πρέπει νά μᾶς ἐμπνέει καί νά ἐφαρμόζουμε:

«Στήν παροῦσα περίσταση, τό δικό σας περίσσευμα θά προστεθεῖ στό ὑστέρημα ἐκείνων, ὥστε μιά ἄλλη φορά τό δικό τους περίσσευμα νά προστεθεῖ στό δικό σας ὑστέρημα καί νά ὑπάρξει ἔτσι ἰσότητα» (πρός Κορινθίους Β' η' 13-14).

Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ὁδός
τῆς ὄντως ζωῆς.
Ἀγαπώντας τούς ἄλλους
ζοῦμε τόν θεϊκό τρόπο
ὑπάρξεως τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ,
πού εἶναι ἡ ἀγάπη.

«Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν».
(Α΄ Ἰωάννου δ΄, 7)

Ἔχουμε κληθεῖ,
φτιαγμένοι κατ' εἰκόνα
τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ,
γιά νά βιώσουμε στή γῆ
τό μυστήριο τῆς ἀμοιβαίας
ἀγάπης, πού ἡ Τριάς βιώνει
στόν οὐρανό.

(Κάλλιστος Γουέαρ,
Ὀρθόδοξος ἐπίσκοπος)

Στήν μάχη μας γιά κοινωνική
δικαιοσύνη, θά ἐνεργοῦμε στό
ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος

(Κάλλιστος Γουέαρ
Ὀρθόδοξος ἐπίσκοπος)

«Μετά ἀπό ἐκείνη τήν νύχτα
(τῶν Χριστουγέννων), δέν ἔχει
κανένας δικαίωμα νά εὐτυχεῖ
μόνος του...».

(Ρ. Φολλερώ)

Ὁ Χριστός ἐφόρεσε
τήν σάρκα μας καί
τήν βαρειά μοίρα μας!!...

«Δέν μπορῶ νά πιστέψω
ὅτι εἶναι δυνατόν γιά ἕνα
ἄνθρωπο νά σωθεῖ,
ἐάν δέν κοπιάσει
γιά τή σωτηρία
τοῦ διπλανοῦ του».

(Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος)

«Ἀπό τόν πλησίον μας
ἐξαρτᾶται ἡ ζωή
ἤ ὁ θάνατος».

(Μέγας Ἀντώνιος).

Στήν Ἐκκλησία ἔχουμε κληθεῖ
νά ζοῦμε ἀγαπῶντες καί
ἀγαπώμενοι. Δέν ὑπάρχει
ἄλλος δρόμος γιά νά ζήσουμε.
Σωζόμαστε, ὄχι ὡς μονάδες,
ἀλλά ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
ἀγαπῶντες καί ἀγαπώμενοι!!

Μέ τήν ἀγάπη νικοῦμε
τόν θάνατο!
Γράφει ὁ εὐαγγελιστής
Ἰωάννης:
«Ἐμεῖς γνωρίζουμε πολύ
καλά, ὅτι ἔχουμε μεταβεῖ
ἀπό τόν θάνατο
στήν αἰώνια ζωή,
διότι ἀγαπᾶμε τούς ἀδελφούς.
Ἐκεῖνος πού δέν ἀγαπᾶ
τόν ἀδελφό του, μένει στήν
κατάσταση τοῦ θανάτου».

(Α΄, γ΄ 14)

Μέ τήν ἀγάπη γνωρίζουμε τόν Θεό. Γράφει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης:
«Ἐάν ἀγαπᾶμε ὁ ἕνας
τόν ἄλλον, τότε ὁ Θεός
μένει ἐντός μας,
καί ἡ ἀγάπη του παραμένει
πλήρης καί τελεία μέσα μας»

(Α΄, δ΄, 12)

Καί τό ἄλλο:
«Καί καθένας πού ἀγαπάει
τούς ἄλλους, ἔχει γεννηθεῖ
ἀπό τόν Θεό, ζεῖ ἐν τῷ Θεῷ,
καί ὡς ἐκ τούτου
τόν γνωρίζει».

(Α΄, δ΄, 7)